

kon den slaap niet vatten en heeft er de beelden en gedachten, die zijn geest in beroering brachten, in een vaticineerend „Orakel” neergelegd.

Uitgestorven? Dat waren de Goten niet! Was Gotenburg er het levend bewijs niet van? Oudtijds was het oude Rome door de Goten overweldigd, eerstdaags zou ook het nieuwe Rome onder de slagen, nu van een Christen Mars, van Gustaaf Adolf, den voorvechter van het protestantisme, bezwijken. Na èn de Polen èn de Oostenrijkers te hebben verslagen, zou hij als triumphator binnengaan in het Rome der pausen. En een nog Delphischer orakeltaal sprekend, maakte Vondel den Got tot een God en Gustavus, met een omzetting van letters, tot Augustus, die als zoodanig was voorbestemd om heerscher binnen Rome te zijn. — Inderdaad, de Polen en Oostenrijkers versloeg hij, maar zijn dood op het slagveld, in 1632, verhinderde Gustaaf Adolf, het door Vondel ten huize van van Dijck opgestelde Orakel in vervulling te doen gaan.

ORAKEL

Oud Rome heeft barens nood en hartenwee geleden,
Doen 't, overrompelt van der Gotten overtocht,
Eens smaecte, 't geen het schonck dien, die het overmocht:
En sagh in vier en bloed d'Italiaensche steden.

Nieu Rome, in arbeyd, hoort de barsse wapens smeden
Waermé de neerlaegh weer des Tibers word gesocht,
Door eenen Christen Mars, aen 's hemels eed verknocht,
Geboren in den schoot van 't ysren ryck van Sweden.

Dees blixemt, met de kling, en braeckende pistool,
En trappelt, met syn' hoef, op 't harte van den Pool,
Op d'Oostenryckers heup, 't is tyd dat Remus schroomde:

Want dese bey gesloopt, soo geeft hy 't woeden bot,
En voert syn nootlot wt, en schryft sich, als een God:
Gustav, de tweede August, en heerscher binnen Rome.

te Gottenburgh,
1628.

Weinig doet het ertoe, dat dit sonnet niet tot het modelwerk van den meester behoort. Lief mag het ons zijn, wanneer wij bedenken, hoeveel vreugde het den, trots zijn zwakheden, toch zeker niet onbeminnelijken van Dijck geschonken heeft, juist in een tijd, waarin, als straf voor zijn praal- en pronkzucht, veel mistroostigs de overhand op hem had en waarin hij naar zijn laatste ziekbed al begon over te nijgen. In 1631 is hij, zonder zijn vaderland te hebben teruggezien, gestorven.

Het jaar na Vondels bezoek was, laatste droevige slag, het fraaie bouw-